

myndighedernes adgang til nem forvaltning står over borgernes rettigheder? Og svaret er for Fremskridtspartiet selvfølgelig: Nej!

Så gør Enhedslisten gældende, at det jo er samfundets penge. Samfundet har som udgangspunkt ingen penge. Virksomheder og individer har penge. Staten, kommunerne og amterne er serviceorganer, som skal være til glæde og gavn for borgerne og ikke være en belastning. Og derfor er der ingen, ikke en krone, ikke en 25-øre, som hører hjemme i staten, medmindre den retmæssigt bliver afleveret.

Dette skal ikke være en tale, der skal holde hånden over dem, der laver plat og svindel og fup. De skal selvfølgelig efterforskes, de skal dømmes, men så skal det ske under iagttagelse af retsplejelovens bestemmelser, under iagttagelse af, at borgerne har retssikkerhed, og at borgerne er uskyldige, til det modsatte er bevist. De bestemmelser er fundamentale for menneskerettigheder og bør også gøre sig gældende i Danmark.

Hvis de her bestemmelser blev refereret fra en mellemamerikansk republik, og vi fik det præsenteret i Folketinget, så kunne jeg forestille mig, hvordan hele venstrefløjen stod heroppe og råbte og skreg mod det militærdiktatur, der opførte sig på den måde. Sådan nogle tilstande skal vi ikke have i Danmark.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Af hr. Kim Behnkes ordførertale kunne man jo få det indtryk, at Højesteret var aldeles overbebyrdet med sager for skattemyndighederne, og at man fra Højesteret havde den løftede pegefinger fremme over for skattemyndighederne med hensyn til, hvordan de nu skulle behandle skattesagerne fremover.

Jeg synes da, det er væsentligt at nævne, hvis ikke hr. Kim Behnke ved det, at det antal sager, som Højesteret behandler om året, altså er noget med 25-30 sager. Det er det antal, der går så vidt med disse ændringer, som bliver foretaget af de lokale ligningsmyndigheder. Derfor skal der selvfølgelig alligevel være retssikkerhed og orden i tingene, men at fremstille det heroppefra, som om det er dagligdag, at man har disse sager, synes jeg er en vild overdrivelse.

Jeg forstår også på hr. Kim Behnke, at virksomhederne kan opkræve udgående moms og indgående moms, uden at der skal være mulighed for at have et tilsyn med disse mange, mange milliarder, der opkræves – det skal fore-

gå, uden at der kan foretages noget som helst tilsyn. Jeg synes, at nogle af de sager, man har set, der fremkommer efter et tilsyn, tyder på, at det måske ikke er helt urimeligt, at man har den mulighed at gå ind og kigge på, om det nu foregår på den rigtige måde.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Hr. Jens Peter Vernersen vil ved opslag i Folketingets forhandlinger kunne se, at ikke alene gav Fremskridtspartiet og undertegnede fuld opbakning til, vi roste ligefrem de razziaer, der har været. Vi gav fuld opbakning til, at hvis man har mistanke om, at der foregår uregelmæssigheder, så skal man selvfølgelig efterforske det. Vi holder ikke hånden over plattenslagene og dem, der fifler. Men man må have en sag, der er så god, at den dommer, man vækker midt om natten, kan blive overbevist om, at det er nu, man skal rykke ud, frem for med den her lov i baglommen at trampe ind i virksomheden og hente bilagsmapper osv. uden nogen retskendelse. Det er det, der adskiller Fremskridtspartiet og så åbenbart Socialdemokratiet og regeringen.

Så med hensyn til Højesteret: Jamen sagen drejer sig jo om, at det jo ikke er Kim Behnke og Fremskridtspartiet, der lige pludselig har fundet på, at skattemyndighederne har nogle dårlige sager. Det er rent faktisk Højesteret, der har henvendt sig og sagt, at nu vil man ikke have flere af de sager. Hvis det kun er 25 eller 30 sager, så er ordet »kun« afhængig af, om de sager er rimelige eller ej, og hvis de sager er urimelige, så er det 25-30 sager for meget.

Det handler ikke om, at sagerne er dårlige set med skattemyndighedernes øjne. Sagerne har simpelt hen været så længe undervejs, at de pågældende borgere jo er blevet slæbt gennem systemet, og hvor det viser sig, at hjemmelsgrundlaget simpelt hen har været alt for tyndt. Det kan vi ikke være bekendt i et retssamfund.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Jeg mener, at sagen her er for alvorlig til at drive politik på. Derfor prøver jeg ligesom hr. Jens Peter Vernersen at komme med et sagligt input.

Det er jo ikke et spørgsmål om de sager, der kommer for Højesteret. Det er vel et spørgsmål om, hvor mange sager der først kommer for et skatteankenævn – det er jo mange, mange tusinde – og derudover kommer der omkring